

Modernizace a rozvoj města

Přestože i do našeho města dorazily první příznaky dlouho ohlašované hospodářské krize, neznamená to apokalypsu a konec světa. Vždyť právě v letošním roce se zhmotní úspěchy naší samosprávy z loňského roku, kdy se podařilo získat miliónové částky na modernizaci a rozvoj infrastruktury Volar.

Zopakujeme, že z evropských peněz jsme získali (zaokrouhleně) 4 milióny korun na výstavbu nového víceúčelového hřiště u základní školy, 3 milióny korun na modernizaci vnitřního vybavení učeben a interiérů základní školy a 11 miliónů korun na další etapu celkové rekonstrukce ulic Česká a Příčná.

K těmto takřka 18 miliónům evropských dotací se přispěním prachatického starosty a poslance PČR Ing. J. Bauera podařilo ze státního rozpočtu získat dalších 1 900 000

korun na rekonstrukci tzv. Náměstíčka čili prostranství před základní uměleckou školou. Mimoto jedno z místních sdružení, Ski klub Volary, obdrželo ze stejného zdroje dotaci 1 milión korun na vylepšení lyžařského vleku.

Projekty za těchto více jak 20 miliónů korun budou uskutečněny právě v letošním roce. Čekají nás modernizované školní učebny, zbrusu nové školní hřiště, nové vozovky, chodníky a veřejné osvětlení. Vedle toho bude dokončen nový areál u plaveckého bazénu: na již připravovanou plochu s osvětlením a oplocením bude položen umělohmotný povrch tenisového kurtu, osazeno bude rovněž vybavení již částečně zbudovaného nového dětského hřiště. Vedení města dále pro letošek připravuje obnovu dvou dětských hřišť na Sídlišti Míru, rozšíření počtu parkovacích

míst tamtéž. A co ještě nás v krizovém roce čeká? Jestliže jsme loni dosáhli na dotace ve výši dvaceti miliónů, letos budeme usilovat o částku blížící se pětinasobku. Ano, v březnu podáme žádosti o bezmála 100 miliónů korun na investice do rozvoje Volar. Znovu předložíme žádost o dotaci na modernizaci plaveckého bazénu v relaxační aqacentrum a také žádost o dotaci na výstavbu nového domu pro seniory. Vedle toho se během roku vynasnažíme připravit další projekty, které přinesou změnu k lepšímu pro současnost i budoucnost našeho města.

Vedení samosprávy neskládá ruce do klína a tak navzdory nepříznivým dopadům hospodářské krize věřím, že naše město nastávající období úspěšně zvládne.

Roman Kozák

Nemilý vánoční dárek

V samém závěru jinak úspěšného loňského roku dorazil i do Volar první nepříjemný důkaz hospodářské krize. Vedení Výrobního družstva invalidů Otava Písek oznámilo, že ukončí provoz své pobočky ve Volarech, čímž dojde k propuštění všech zaměstnanců. Na společném jednání s vedením VDI Otava na volarské radnici hledalo vedení města

možnosti, jak provoz udržet či jeho ukončení alespoň oddálit. Starostka města Martina Pospíšilová deklarovala, že pro město je prioritou zachování pracovních příležitostí. Zároveň představitelům výrobního družstva nabídla, že by město v zájmu zachování výroby snížilo nájem pronajatých prostor v Sesazovně dých na pouze symbolickou částku. Bohužel,

představitelé VDI Otava konstatovali, že ani tento vstřícný krok ze strany Města Volary jim jejich pozici na trhu udržet nepomůže.

Je nemilé, že ukončení pracovního poměru postihlo jako první právě ty z našich spoluobčanů, jejichž schopnost uplatnění na pracovním trhu je snížena jejich zdravotním omezením.

Lze jen věřit v ekonomickou stabilitu, že útlum bude opět vystřídán obdobím růstu.

Roman Kozák

Cena vody nezvýšena

V záplavě nemilých zpráv o zdražování energií by neměla zapadnout jedna naopak příjemná vlašťovka: Rada města Volary v závěru loňského roku jednomy-

slně rozhodla nezvyšovat cenu vodného a stočného na rok 2009 a zachovat ji nadále na dosavadní úrovni. Přestože město musí vyjít s rozpočtem, do něhož

se ze všech stran promítají zvýšené ceny energií a vstupů od cizích subjektů a dodavatelů, ponechali jsme cenu vody pro naše občany nezvýšenu. Je to jedna z nemnoha možností, jak můžeme občanům Volar zmírnit důsledky zvyšování cen energií.

Roman Kozák

Z jednání rady města, konané 10. 12. 2008

Rada města rozhodla:

* prodloužit mandátní smlouvu na promítání ve volarském kině panu Jiřímu Novákovi na období od 1. 1. 2009 do 31. 12. 2009

* zachovat cenu vodného a stočného pro rok 2009 pro všechny odběratele ve výši roku 2008 takto: vodné - 17,18 Kč/m³ (15,76 Kč/m³ + 9% DPH), stočné - 25,26 Kč/m³ (23,17 Kč/m³ + 9% DPH)

* pronajmout od 1. 1. 2009 na dobu 5 let nebytové prostory č. 3 v přízemí domu na Náměstí čp. 34 pí. Miladě Včalové za účelem provozování prodejny s drogistickým zbožím; na dobu 2 let nebytové prostory č. 7 v I. patře domu na Náměstí čp. 34 firmě Ronex Group s.r.o. za účelem provozování realitní a projekční kanceláře firmy; na dobu neurčitou nebytové prostory č. 8 v I. patře domu na Náměstí čp. 34 sl. Miroslavě Kubové za účelem provozování kadeřnictví; na dobu 5 let nebytové prostory č. 9 v I. patře domu na Náměstí čp. 34 p. Jaroslavu Hájičkovi za účelem provozování kanceláře pobočky České pojišťovny a.s.; na dobu 5 let nebytové prostory č. 10 v I. patře domu na Náměstí čp. 34 p. Jiřímu Fastnerovi za účelem provozování prodejny; na dobu 5 let nebytové prostory č. 11 v I. patře domu na Náměstí čp. 34 firmě Profišok za účelem provo-

zování kanceláře firmy (všichni jsou stávajícími nájemci)

* pronajmout na dobu neurčitou nebytové prostory č.1 v přízemí domu Náměstí čp.136 firmě KEVA s.r.o. za účelem zřízení prezenčního místa nájemce a maloobchodní prodejny

* vyhlásit záměr č. 2/12/ SD a B/08 na pronájem nebytových prostor v domě v ulici 5. května čp. 149

Rada města schvaluje:

* cenu za likvidaci odpadů pro právnické osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání ve městě Volary, zapojené na základě písemné smlouvy do systému města, pro rok 2009 takto: kontejner - 12.800,- Kč, popelnice celoroční známka - 3.590,- Kč, popelnice jednorázová známka - 190,- Kč

* vyhlášení výzvy k podání nabídky na vypracování projektové dokumentace na instalaci světelného signalizačního zařízení

* vyhlášení záměrů č. 28/12/Prod/2008, 29/12/Prod/2008, 30/12/Prod/2008 a 31/12/Prod/2008 na prodej pozemků v Mlynářovicích

* vyhlášení záměru č. 26/12/Prod/2008 na prodej objektu čp. 30 a pozemku st. p. č. 39 v Mlynářovicích

* vyhlášení záměru č. 25/12/Prod/2008

na prodej pozemků V Kasárnách ve Volarech

* vyhlášení záměru č. 27/12/Prod/2008 na prodej bytové jednotky č.597/4 a souvisejících spoluvlastnických podílů na společných částech domu a pozemků

* vyhlášení výzvy k podání nabídky na vypracování projektové dokumentace k akci „Revitalizace prostranství před ZUŠ“

Rada města bere na vědomí:

* zápis o provedení a výsledcích voleb do školské rady při Základní škole Volary, kde byli pro druhé tříleté období 2008-2011 za zákonné zástupce nezletilých dětí zvoleni paní Martina Černá, paní Ladislava Škrnová a paní Hana Tomášková a za pedagogické pracovníky Mgr. Jan Švácha, Mgr. Lenka Slabyhoudková a Mgr. Dana Koldinská

* společnou žádost jednatelů firem Stabe s.r.o. a Stabe Group s.r.o. o souhlas převedením nájmu nemovitostí města V Kasárnách, které dosud užívá firma Stabe s.r.o. Bavorov na firmu Stabe Group s.r.o. Prachatice

* písemný záznam o projednání probíhajícího konkursního řízení vůči bývalému nájemci Města Volary firmě WEP Werbemittel s.r.o. jeho správcem

Ze zasedání zastupitelstva, konané 15. 12. 2008

Zastupitelé schvalují:

* rozpočtové změny č.19/2008, 20/2008 a 21/2008 ve znění předložených návrhů

* rozpočet města na rok 2009 ve znění předloženého návrhu jako schodkový s příjmy 52 027 200 Kč, výdaji ve výši 73 562 400 Kč, splátkami úvěrů ve výši 3 531 500 Kč a financováním 25 036 700 Kč a rozpočty fondů města ve znění předložených návrhů - sociální fond s příjmy i výdaji ve výši 201 750 Kč, rezervní fond s příjmy 5 000 Kč a výdaji 1 000 Kč, fond rozvoje bydlení s příjmy 2 000 Kč a výdaji 2 000 Kč, fond bydlení s příjmy 329 000 Kč a výdaji 257 500 Kč

Zastupitelé berou na vědomí:

* zápis zprávy o přijatých usneseních rady města ve dnech 5. 11., 19. 11. a 10. 12. 2008

* zápis z jednání finančního výboru ze dne 19. 11. 2008 s připomínkou člena

finančního výboru

* zápis z jednání kontrolního výboru ze dne 12. 11. 2008

* zprávu o vývoji privatizace bytů, současně rozhodlo prodat bytové jednotky dle předloženého seznamu a budovy čp. 368 a 519

Zastupitelé rozhodli:

* prodat pozemek p.č. 4652/15 - ostatní plocha, ze kterého byla geometrickým plánem oddělena prodávaná část o výměře 2018 m² za vzájemně ujednanou kupní cenu ve výši 100 900,- Kč

* prodat nemovitosti st. p. p 1565/1 - zastavěná plocha a nádvoří o výměře 25 m² a p.č. 4652/23 - ostatní plocha o výměře 294 m² za vzájemně ujednanou kupní cenu ve výši 27 050,- Kč

* prodat nemovitost p.č. 37/2 - zastavěná plocha a nádvoří o výměře 491 m² za vzájemně ujednanou kupní cenu ve výši 74 141,- Kč

Zastupitelé ukládají:

* členům zastupitelstva města zúčastnit se inventarizace majetku města včetně jeho zařízení ke dni 31. 12. 2008 jako předsedové dílčích inventarizačních komisí

V diskusi zaznělo:

- město Volary získalo dotace - na výstavbu hřiště a vybavení tříd ZŠ 7 mil. Kč a na opravy ulice Česká 11 mil. Kč - obě akce se uskuteční v letošním roce

- ze státního rozpočtu město Volary získalo na revitalizaci prostranství před ZUŠ 1,9 mil. Kč

- poděkování zastupitelům, členům městské rady, členům komisí, úředníkům - všem, kdo se podíleli na získání dotací

- ve Volarech ruší svou provozovnu VD Písek

- poděkování technickým službám, SDH, OO Policie ČR, městu za pomoc při akcích na I. stupni ZŠ

Informace z radnice

Czech POINT (Český Podací Ověřovací Informační Národní Terminál) rozšířil od ledna letošního roku další agendu

V lednu 2008 byla na Městském úřadě ve Volarech zahájena činnost asistovaného místa Czech POINT pro komunikaci občana s veřejnou správou tzv., služba občanům a podnikatelským subjektům při zajišťování a poskytování ověřených výpisů z těchto registrů :

Katastru nemovitostí,
Obchodního rejstříku,
Živnostenského rejstříku a
Rejstříku trestů,

Podání žádosti o založení živnosti.

Od ledna letošního roku se rozšířil okruh agend o Výpis bodového hodnocení osoby z Centrálního registru řidičů. Občané - řidiči tak mají možnost po předložení průkazu totožnosti, řidičského průkazu a zaplacení správného poplatku 50,- Kč za jednu stranu dokumentu, získat aktuální stav „bodů“. Požadovaný dokument (výpis) je možno získat v úřední i neúřední dobu, a dále i o sobotním provozu městského úřadu na správním odboru MěÚ, případně v sekretariátu starostky města.

Sobotní provoz na městském úřadě

Od ledna je opět zajišťován sobotní provoz na městském úřadě a to každou poslední sobotu v měsíci v době od 8.00 hod. do 10.00 hod. (31. ledna, 28. února, 28. března).

Změny a přesuny na úřadě, které s příchodem nového roku nastaly

V přízemí budovy městského úřadu jsou občané a veřejnost informováni informační tabulí o novém umístění agend.

Chtěli bychom prostřednictvím Volarského zpravodaje informovat občany a veřejnost o uskutečněných změnách a přesunech kanceláří a tím spojených agend na úřadě, které s příchodem nového roku nastaly:

Podatelna, pokladna a evidence obyvatel je umístěna v přízemí vlevo v části bývalé kanceláře vedoucí odboru kultury a CR.

Agenda sociálních věcí je umístěna vedle podatelny v druhé části bývalé kanceláře Odboru kultury a CR.

Agenda přestupků a stížností, občanských průkazů je umístěna v bývalé podatelně a pokladně.

Odbor kultury a cestovního ruchu se přemístil do pravé části přízemí budovy, do prostoru bývalé kanceláře agendy sociálních věcí.

Do uvolněné kanceláře agendy přestupků a občanských průkazů se nově přemístí agenda životního prostředí.

Odbor výstavby územního plánování a životního prostředí, stavební úřad, zůstává ve stejných prostorách a to v pravé části přízemí budovy a celý prostor bude sloužit tomuto odboru.

*Ing. František Pokorný,
tajemník MěÚ*

Informace ze sběrného dvora

Možná jste zaregistrovali v médiích informace o změnách týkajících se sběrového papíru. To, co bylo po léta vykupovanou druhotnou surovinou, co jsme do sběren vozili už jako děti, se během podzimu stalo odpadem, za jehož likvidaci je třeba platit. Důvody pro tento fakt mohou být různé, na vině může být nejen útlum papírenských a následných výroby v důsledku hospodářské recese, ale paradoxně například pozitivní jev, jakým je třeba důslednější třídění a recyklace. V oběhu je značné množství papírových obalů, a, jak mohu i potvrdit, v průběhu loňského roku ho ve sběrně končilo stále více, oproti předcházejícím letům až dvojnásobně. Pokud se tak dělo všude, papírny byly surovinou přímo zahlceny a nestíhaly odpad zpra-

covávat. No, a zákonitosti trhu jsou neúprosné.

Počínaje lednem 2009 do odvolání budou ve sběrně ve Volarech podnikatelé a právnické osoby za likvidaci papíru platit, a to částku 1,50 Kč/kg. Občané prozatím mohou papír odevzdat bezplatně. K likvidaci papíru jsou občany přednostně využívány modré kontejnery na tříděný odpad, protože jsou dostupnější, i když bývají často přeplněny.

Otevírací doba:
během zimního období
Úterý 9 – 12 a 16 – 19 hodin

Během otevíracího dne nyní v zimě navštíví Sběrný dvůr cca 10 klientů, 1 - 2 další odloží odpad před vrata.

Společenská rubrika

V měsíci lednu
oslavili své
narozneniny
tito naši členové

*paní Elizabet Dibďáková,
paní Anna Jurášová,
paní Jaroslava Krejsová,
paní Marie Dokoupilová,
paní Irena Ohnutová,
paní Anežka Falářová,
paní Magda Breitová,
pan Jan Toušek,
pan Zdeno Makovini,
pan Václav Buchtela,
pan Jan Breit,
pan Václav Kalenský a
pan Josef Marek*

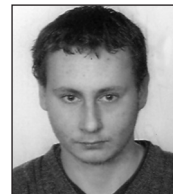
Všem jmenovaným všechno nejlepší,
hlavně hodně zdraví a spokojenosti do
dalších let přeje

Výbor zdravotně postižených Volary

Děkujeme všem,
kteří se přišli rozloučit s paní
Marií Peškouovou.
Děkujeme též za milý a upřímný
projev pana Krátkého.
Rodina Vávrova, Nechutných,
Laschova, Šnelcerova.

Rodina Huňova děkuje za květino-
vé dary a poslední rozloučení
s *Helenou Huňovou*
dne 3. listopadu 2008.
Děkujeme i panu Františku Krátkému
za smuteční řeč.

**Přestalo srdíčko bít,
přestala ústa se smát,
budeme synáčkem drahý
stále na tebe vzpomínat.**

Dne 31. 1. 2009 tomu bude již 5 let,
co nás navždy opustil
naš drahý a milovaný syn
Michal Trnka z Volary.

S bolestí v srdci vzpomínají rodiče
a sourozenci.

Přehled činnosti OOP ČR Volary v roce 2008

Dohled nad bezpečnostní situací v územním obvodu OOP ČR Volary provádí celkem 16 policistů, kdy plánovaný stav je 18

policistů. Teritorium v naší působnosti je o rozloze 346 km², jedná se o jeden z největších územních celků v rámci obvodních oddělení v okrese Prachatice.

V oblasti správní agendy bylo v roce 2008 evidováno 312 přestupků, z čehož 152 skutků bylo řešeno v blokovém řízení v celkové částce 121 100,- Kč. V roce 2006 bylo zjištěno 363 přestupků, v roce 2007 celkem 402 přestupků.

V roce 2008 bylo v teritoriu OOP ČR Volary evidováno celkem 146 trestných činů. Objasněnost protiprávního jednání u zdejšího oddělení činí celkem 64,38 %, kdy průměr objasněnosti v okrese je 59,13 % a kraje 51,03 %. V roce 2006 a 2007 bylo evidováno 114 trestných činů.

V průběhu uplynulého roku bylo ve dvou případech realizováno vykázání z domácnosti v souvislosti s prošetřováním „domácího násilí“.

Prevence:

V měsíci říjen byla zahájena činnost dětského kroužku při DDM Prachatice, středisko Volary, s názvem Šumavská policejní akademie. Jedná se o nový projekt Policie ČR Volary. Do kroužku

dochází 20 dětí z Volar. Pro děti jsou organizovány zábavné hry s policejní tematikou, poznávací výlety, zdravotnická výchova - základy první pomoci apod. Vedoucím kroužku je prap. Ing. Pavel Sedlák.

V průběhu roku místní policisté zrealizovali 13 pátracích akcí (rekreační chaty), 1 akci ve spolupráci s HZS Prachatice, 6 besed pro děti ZŠ (NAŠE POLICIE), Den otevřených dveří OOP ČR Volary, provedli 3 x kontrolu restauračních zařízení, 3 x akci „pytlák“, 2 x ukázkou činnosti IZS, 18 x se policisté zúčastnili na konání zastupitelstva v okrscích, 1 x besedu pro seniory.

Během školního roku policisté OOP

Volary dohlíží u přechodů pro chodce ve městě za účelem zvýšení bezpečnosti dětí docházejících do škol. Byl zvýšen pohyb pěších hlídek ve městě, pohyb hlídek byl nasměrován do „kritických“ míst, kde policisté kontrolují podezřelé osoby a vozidla za účelem zvýšení bezpečnosti osob a ochrany majetku.

O dalších projektech a plánech místních policistů na následující období bude veřejnost postupně informována.

Přejeme všem občanům klidný a úspěšný rok 2009. Naším krédem je „POMÁHAT A CHRÁNIT“, rádi bychom byli takto veřejností vnímáni.

*npor. Bc. Pavel BĀRTÍK,
vedoucí oddělení*

Výsledky prováděného měření radarem

V roce 2008 bylo pořízeno celkem 193 783 záznamů. Měření bylo prováděno střídavě na příjezdech do Volar v ulicích Soumarská, Prachatická a Budějovická a to pouze v době denní. Z těchto měření lze uvést některé průměrné hodnoty.

Přes Volary projíždělo v průměru:	750 vozidel /hodinu	Snížení rychlosti u radaru o:	7,1 km
	9 000 vozidel/den	85 % vozidel jede pomaleji než:	58,25 km/hod
	3 285 000 vozidel/rok	Největší pohyb vozidel:	červen až září - 894 voz./hod
Každou minutu se tu pohybuje průměrně:	12,5 vozidla	Nejmenší pohyb vozidel:	leden, duben - 558 voz./hod
Průměrná rychlost:	48,19 km/hod.	Maximální naměřená rychlost:	127 km/hod

Hlavním cílem použití radaru je upozornit řidiče na jeho rychlost. Většina řidičů - 85 %, pak v obci svoji rychlost sníží. Proto také vychází průměrná rychlost 48,1 km/hod. Více než 100 km rychlostí vjíždělo do Volar celkem 111 vozidel. Kromě měření radarem se umisťují i makety policistů. Ty se však používají jen příležitostně a po omezenou dobu.

Pavel Kohout, ředitel TS

Uprostřed prosince rozkvetla růže...

Byla kalná středa. Ani ne tak počasím, jako událostmi, kterými byla naplněna. Jako by ten den někdo prodal ďáblu. Většinu, co jsem ten den udělala, bylo špatně, lidé, kteří se tvářili, že jsou partneři, se otočili zády a navíc mi bodli nůž do zad. Od rána jsem poslouchala samé nesmysly, kterým jsem se nemohla ani nechtěla bránit. Žasla jsem nad lidskou hloupostí, chamtivostí a drzostí. Nějak mi ten den nevyšlo slunce.

Když jsem přijela odpoledne domů, byla jsem vyčerpaná, nemohla jsem ani mluvit, chtělo se mi brečet, ale i řvát vzteky. Vše bylo potaženo šedou pavučinou. Jakoby ani neměly být za týden Vánoce.

Zouvala jsem si boty, rozebírala strategii dalšího postupu, když tu mne vítá má sedmiletá dcera.

„Mami nezapomněla jsi, za hodinu musíme jít!“ „Proboha, kam?“ „No přeci na Vánoční koncert naší lidušky!“ „Ježíši, já na to zapoměla, jako na smrt.“ To jsem lhala, protože na smrt se zapomenout opravdu nedá. Strašně se mi nikam nechtělo, chtěla jsem zůstat zavřená se svými splíny, litovat se a hrabat se v odpadcích lidských charakterů.

„No to ale nemůžeš, slíbila jsi, že půjdeš, já tam zpívám!“

V tu chvíli jsem se trochu zastyděla. Nejsem sice velký vychovatel, ale když na mne dcera vykulila ty svoje velké, modré oči, kde jsem zahlédla moře, které se právě vylévá z břehů, podlehla jsem. Výchovně jsem poznamenala: „No když jsem to slíbila, tak teda jdem.“ Řekla jsem si, že to nějak přežiju. Navíc jsem si uvědomila, že vlastně musím, protože jsem to dala jako výchovný úkol manželovi, že musí jít také. Vzpomněla jsem si na své koncerty na lidušce. Horko, tréma, zpocené ruce, polovina rodičů usnula po dvou vystoupeních.

Dcera si oblékla sukénku a oranžové tričko Poupat a vyrazili jsme do zimy.

Prekvapilo mne, kolik bylo na koncertě lidí. Než nás vpustili do sálu, málem jsme se ušlapali. Dceru jsem musela přímo natlačit do místnosti, kde se shromáždili účinkující.

Usadili jsme se v sále, hezky na kraj, abychom byli blízko východu, kdybychom potřebovali odejít. Takový hloupý zvyk z dob minulých. Ani nevím, kdo nás to naučil.

Vánoční koncert Lidušky začal. Při-

znám se, že po deseti minutách mi začaly téct slzy, zpívala jsem sebou, a ani mne nenapadlo odházet. Manžel, protože je to tvrdý chlap, nepřiznal, že byl naměkko, ale také nikam neodešel a seděl jako přikovaný. Melodie se vznášely vzduchem jako dobré víly, které hladí a dýchají na mou zničenou a unavenou dušičku. Znělo to, jako balzám na ten zlý, ošklivý, krutý svět tam venku. Jako kdyby kapal živou vodu na vyprahlou zem. Na dětech bylo znát, že je to baví, že mají z toho, co dělají, radost. Vůbec mi to nepřipomínalo mé koncerty před třiceti lety, které byly pro mne spíše potupou.

Odcházel jsem z Vánočního koncertu Základní umělecké školy a já měla pocit, že se den rozjasnil, i když byla již tma a zima. Najednou jsem začala vnímat obrysy řešení mé situace, byla jsem klidná, a připravená. Cítila jsem opět svou sílu. V ten prosincový den ve mně rozkvetla růže.

Všem, kdo mají něco společného s tímto neuvěřitelným dílem, děkuji. Myslím, že jejich práce má smysl a s radostí jim své dítě svěťím.

MUDr. Michaela Neumanová

Nabídka projektů občanského sdružení KREBUL

Již téměř dva roky realizuje v našem městě své aktivity občanské sdružení KreBul. Pro občany z Volar a okolí připravilo v uplynulém roce celou řadou projektů.

Také v letošním roce nás čeká mnoho zajímavých aktivit pro děti, dospělé i seniory. Z naší nabídky, kterou právě zpracováváme lze jmenovat dva kurzy základů práce s počítačem a internetem pro úplné začátečníky, dva běhy stejného kurzu pro pokročilé. Již v těchto dnech připravujeme program Akademie 3. věku, na které se budou i v letošním roce spolupodílet lektoři z Vyšší odborné školy sociální v Prachaticích a pro posluchače bude připraveno nejedno překvapení, včetně společného výstupu na Boubínskou rozhlednu. V květnu pak budete moci společně s námi přivítat odborníky při konferenci „Volary a pochod smrti“, která se bude i v letošním roce zabývat otázkami holocaustu a pochodů smrti, jednáme i o přítomnosti některého z pře-

živších účastníků či pamětníků pochodu smrti. Stejně jako v předchozích letech máme připraven cyklus přednášek na téma pochody smrti, se kterými zavítáme do řady škol v regionu, v Praze i zahraničí. Z novinek, které pro letošní rok připravujeme lze jmenovat kurz Trénování paměti v každém věku, který je součástí projektu nazvaném „Každý něco umí aneb učít se lze v každém věku“, na který se nám podařilo získat finanční příspěvek od Nadace Vodafone ČR. Padesátka spoluobčanů se s námi pojede do Národního divadla přesvědčit o tom, že M. Donutil dokáže být sluhou dvou pánů. Pro ty, na které se již nedostaly vstupenky máme připraveno některé z dalších divadelních představení, která navštívíme v průběhu roku. Zcela určitě se budete moci přijít informovat do sociální poradny, která bude mít i v letošním roce své dveře otevřeny právě pro Vás a Vaše dotazy.

Jaké by to však bylo připravovat tyto všechny aktivity, kdyby nebylo Vás,

našich spoluobčanů? Jednoduše by nebylo žádné. Proto mi dovolu, abych všem Vám, kteří jste se do našich projektů zapojili, plánujete se zapojit, případně jste se jakkoliv spolupodíleli na jejich chodu (ať už přiložením ruky k dílu či finančně), srdečně poděkoval a popřál Vám, aby pro Vás rok 2009 byl naplněn člověčenstvím, pevným zdravím a aktivním trávením volných dnů a za naší šťastnou třináctku se s Vámi těším na shledání při některém z námi realizovaných projektů.

Pokud se budete chtít o našich aktivitách dozvědět více, sledujte pravidelně naše stránky www.oskrebul.cz, stránky Volarského zpravodaje a speciální plakáty, které Vás budou informovat o právě probíhajících aktivitách. Pokud máte vlastní nápady, které by mohly zaujmout obyvatele Volar, kontaktujte nás! Tel: 723 123 093, e-mail: oskrebul@centrum.cz, adresa: KreBul, o.s., Mlýnská 20, 384 51 Volary.

Bc. Zdeněk Krejsa, předseda sdružení

Skautská zima

To, že skauti v zimě nespí, ví už ve Volarech každý, vždyť se pravidelně setkáváme na adventních trzích, kde Vám nabízíme své výrobky. A pak už se připravujeme na Vánoce, chodíme krmit do lesa zvířátka, chystáme dárečky svým kamarádům i těm, kdo nikoho nemají.

K našim tradičním zvykům patří také roznášení Betlémského světla. Letos jako každý rok jsme ho také dovezli do Volar a v pondělí 22. prosince jej roznášeli po domácnostech. Každý ve Volarech měl možnost se přihlásit, a my mu přinesli toto poselství přátelství a mezilidské lásky až domů. A kdo této možnosti nevyužil, mohl si svou svíčku od světýlka zapáleného v Betlémě připálit v kostele, kam světýlko tradičně umistujeme. Takže - i u nás ve Volarech bude letos určitě mile a hezky!

Vánoce jsme letos oslavili hned třikrát. Jako první je oslavili naši nejmenší ve Volarech. V pátek se sešli ve své klubovně, připravili si stromeček, navečeřeli se a pak čekali na Ježíška. Každý připravil dárečky pro ostatní. Celou akci si zpřijemnil tím, že v klubovně přespali a mohli si tak zahrát spoustu her, zkusit vánoční zvyky, zkrátka prožít hezký společný večer.

Z pondělka na úterý oslavili své Vánoce naši kluci - skauti a vlčata. Ti měli dokonce i rybu a salát. Také každý z nich měl připravené dárečky pro své kamarády. Nezapomněli ani na dárečky pro zvířátka, a protože i v Lenoře je

zájem o světlo z Betléma, roznášeli ho po domácnostech. S tím jim pak pomohly ještě světlušky a skautky, které přišly oslavit své Vánoce další den.

My dívky jsme šly dopoledne tradičně také nakrmit zvířátka a potom připravovaly stromeček. U stromečku pak nechyběly koledy, dárečky a také tajná činnost každé družiny. Vánoce jsme příjemně oslavily, ale prázdniny jsou dlouhé, a tak jsme se rozhodly, že se ještě musíme vidět. Proto nechyběla tradiční dívčí silvestrovská oslava. Jely jsme na Libínské sedlo k chatce u rybníčka. Hned po příjezdu jsme si šly ujezdit dráhu na bobování, v našem případě spíše „pytlování“. Druhý den jsme se vydaly na výpravu na běžkách. Jely jsme se podívat, jak vypadá v zimě naše tábořiště. Tam jsme si na sněhu rozdělaly ohýnek a upekly si buřtíky. Když jsme se vrátily, připravily jsme si chlebičky a začaly jsme se veselit. Každý měl připravenou nějakou hru nebo soutěž, jako např. A-Z kvíz, riskuj, ... O půlnoci jsme se vydaly na kopec, kde jsme přesně v 0.00 zapálily prskavky a vykřikly svá předsevzetí. V chatce jsme si připily a ještě jsme si trochu pozpívaly. Třetí den jsme si zabobovaly, trochu se projely na běžkách a vydaly se domů.

Prázdniny utekly jako voda a máme tu nový rok. Ale i teď po Vánocích se budeme scházet na schůzkách a na výpravách.

Dne 10. ledna jsme se přestrojili za Tři krále a šli potěšit obyvatele Lenory, Zátone a Horní Vltavice. Všem jsme zazpívali tříkrálovou koledu, rozdali bílé zlato (cukříky) a kalendářiky na nový rok. Kdo chtěl, mohl přispět do charitní pokladničky - zároveň jsme totiž vybírali peníze na pomoc Pečovatelenskému domu v Pravětíně.

A co chystáme dále? Tradiční lednový turnaj v Člověče, nezlob se, velkou výpravu na běžkách o pololetních prázdninách. A na únor? Sejdeme se u deskových her ve Volarech, na ty zveme i zájemce z řad veřejnosti - na stáří nezáleží, stačí chuť si něco zahrát. A pak vyrazíme na zimní tábor - čekají nás totiž „jarní“ prázdniny. Kdo má chuť, může se k nám připojit!

Hanka Wagnerová

KLUB deskových her

pro zájemce o společné hraní. Máme v zásobě různé deskové hry, např. Metro, Agricolu, Osadníky, Kris kros, Hradý, ...

První schůzka bude v naší volarské klubovně v sobotu 14.2.2009 od 14.00 hodin.

S sebou vezměte přezůvky, jinak nepotřebujete nic než chuť si zahrát.

Další schůzky se uskuteční vždy druhou sobotu v měsíci, o termínech vás budeme pravidelně informovat ve Volarském zpravodaji, můžete se o nich dozvědět i na našich webových stránkách- www.boubin-dvojka.estranky.cz

Skibusem za lyžováním

Stejně jako v loňském roce, i letos mohou milovníci zimních sportů využít skibusy, které provozuje společnost ČSAD JIHOTRANS a. s. za podpory jihočeského kraje. Skibusy budou v době

od 20. 12. 2008 do 29. 3. 2009 formou pravidelné dopravy obsluhovat následující střediska: Skiareál Lipno (skibusy z Českých Budějovic přes Český Krumlov, Kájov, Černou v Pošumaví, Frym-

burk do Lipna n./Vlt.), Lyžařský areál Zadov (spoj z Českých Budějovic přes Netolice, Husinec, Vimperk, Stachy na Kvildu) a Skiareál Mitterdorf (spoj z Českých Budějovic přes Prachatice, Libínské Sedlo, Volary, Strážný, Philippsreut do Mitterfirmiansreutu - tento spoj jede jen v době provozu skiareálu, informace o provozu na tel. 386 715 119).

Návrat do adventních dnů

I když starý rok má své dny sečteny, vraťme se ještě do jeho adventních dnů. Ty byly ve znamení hudby a velký dík za to patří volarské ZUŠ. Vše zahájili učitelé v Horní Vltavici v kostele svatého Jana Nepomuckého a svaté rodiny. Zde společně s žáky místní základní školy zazpívali učitelé ZUŠ Volary Dana Koldinská, Petra Kaczková a František Zach vánoční písně a koledy a bylo to velmi pěkné. Pokračovalo se v Lenoře, kde před zaplněnou místní sokolovnou vystoupili umělci ZUŠ a opět šlo o zdařilý koncert, který lenorští ocenili dlouhotrvajícím potleskem.

Další koncert se uskutečnil v kostele svaté Anny na Libínském sedle, zde je vynikající akustika a žáci naší ZUŠky opět předvedli vynikající výkony. Všechny koncerty byly výborné a měly velký ohlas. Volarští umělci se po

té představili doma a před zaplněným kinosálem své umění předvedli jednotlivci na hudební nástroje, zpěvačky a zpěváci a oba pěvecké sbory Poupátka a Poupata. Večer to byl nádherný a volarští hudebníci a zpěváci ukázali moc ze svého umění. Závěrečné ovace byly dlouhé a zasloužené.

Na poslední adventní neděli připravil Městský úřad koncert Jakuba Smolíka. Ten ve svém koncertním vystoupení vzal jako hosta k společnému zpěvu Dětský pěvecký sbor ZUŠ Poupata a poté si zazpíval se zpěvačkami Nikolou a Markétou. Naši umělci byli pochváleni dlouhotrvajícím potleskem zaplněného kinosálu.

Jakub Smolík předvedl ve svém koncertu svoji skupinu a hlavně všechny jeho známé i méně známé písně. Koncert od Až se ti jednou bude zdát po Ave

Marii vyvrcholil závěrečným přidavkem, který rozparádl úplně všechny. Poslední Adventní večer se vydařil a my musíme poděkovat všem. Pochvala směřuje k orchestru ZUŠ Volary, pěveckým sborům Poupátka a Poupata, všem hudebníkům na jednotlivé hudební nástroje, zpěvákům a zpěvačkám a hlavně celému učitelskému sboru volarské ZUŠ, pánům Šípovi, Zachovi a Votavovi, paní učitelce Mgr. Koldinské, paní učitelce Kaczkové a řediteli naší umělecké školy panu Pavlíkovi.

Adventní koncerty byly nádherné a mnohé ženy, či dívky si rády odpochinuly od pečení vánočního cukroví a dalších dobrot. Vánoční melodie a koledy naladily všechny na krásnou sváteční notu.

Popřejme všem umělcům, aby v tom letošním roce byl odměnou pro všechny dlouhotrvající potlesk, aby se všem dařilo a hlavně, aby všichni byli zdraví tak, aby nás mohli svým uměním bavit a rozdávat radost.

Ladislav Beran

A zase budeme plesat

Lidé mne zastavují a ptají se, zda bude zase ples? Má odpověď je hrdá a radostná. ANO, letos opět bude, již III. Ples dárců krve. Kdy? V sobotu 7. 3. 2009 od 20,00 hodin ve společenském sále radnice. Za kolik? Pro nedárce za 100 Kč, pro dárcce zadarmo, jako vloni. Muzika? Také jako vloni, prostě úžasná. Navrch ovšem malý bonbonek za odměnu. Takové překvapení, které rozehřeje naše unavená srdíčka. Tombola? Bude. Proti loňsku možná méně cen, ovšem možná o to hodnotnějších. Jako vloni, bude za

babku a pro všechny. Jídlo? Co si kdo bude přát. Pití? Lihoviny dle chuti, výborné víno, pivo Gambrinus 10% a Plzeň 12%. Lístky? V předprodeji v kanceláři odboru K a CR na Městském úřadě.

Zásadní změnou letos bude organizace plesu. Jelikož se dárci většně dohadovali, kdo dostal pozvánku a kdo ne, navíc většina dárců bydlela jinde než jsme je hledali, nedárci si mysleli, že nemohou přijít a jiné komplikace, rozhodli jsme se o zásadní zjednodušení.

Zvaní jsou samozřejmě všichni. To znamená dárci krve i nedárci krve. Kdo je dárcce krve, vezme si sebou legitimaci dárcce krve, tou se prokáže u vstupu a bude mít vstup zadarmo. Kdo se neprokáže, bude mít lístek z předprodeje, kde si samozřejmě mohou zájemci lístky kupovat již od začátku února, nebo si jej zakoupí přímo u vstupu. Letos žádné pozvánky. Někomu to možná bude líto, těm se omlouvám, nešlo to jinak, dělalo to jen zlou krev.

Těšíme se na Vás.

*Manželé Neumanovi,
držitelé stříbrné plakety Jánského,
členové registru dárců kostní dřeně*

Vánoční ohlédnutí

I když je již něžný vánoční čas za námi, pojďme se ještě na chvíli krátce ohlédnout. Ještě jednou si zavzpomínejme na krásné chvílky, které pro nás připravili naši blízcí i úplně neznámí. Mezi tyto chvílky bezesporu patřily všechny ty krásné vánoční besídky ve školách, školkách či kroužcích. Všechny dětičky a dospěláci si zaslouží obdiv a poděkování za krásně připravená vystoupení, která zpříjemnila náladu rodičů, prarodičů, spolužáků a vlastně téměř každého.

Děkujeme.

Novinky na kolejích

Loni 14. června přijela do Volarů první Regionova čili modernizovaná motorová jednotka řady 914. Během léta byla nasazována na traťových úsecích Čičenice - Volary a Volary - Nové Údolí. Od 14. prosince 2008, tedy od nového jízdního řádu, jezdí na Volarsku již dvě tyto modernizované žlutozelené vlakové soupravy. O víkendech obě Regionovy pokryjí všechny spoje z Volarů do Čičenice a zpět, na prvním ranním nedělním spoji pak Regionova zajíždí i do Stožce. Na jednom páru vlaků jsou ve Volarech k vidění v pracovních dnech.

V prosinci byla zprovozněna hned tři nová přejezdová zabezpečovací zařízení s výstražnými světly bez závor mezi Volary a Lenorou. Jsou osazena na Soumarském mostě, na silnici 1. třídy před Lenorou a u zastávky pod lenorským sídlištěm. Součástí nového zařízení jsou i tzv. přejezdníky, které informují strojvedoucího o tom, je-li výstražné zařízení v činnosti či nikoliv.

Akciová společnost České dráhy již představila letošní rozsah jízd zvláštních historických vlaků na tratích Šumavy a jižních Čech. ČD vypraví v době od

května do září 2009 celkem 22 parních vlaků, které se tradičně nevyhnou ani Volarům. Jejich součástí bude vždy doprovodný program a vlaky ponесou zajímavá jména: kupř. maršál Radecký (Volary-Polná), Jan Nepomuk Neumann (Volary-Prachatice), Zuzana Vojířová (Č. Budějovice-Č. Krumlov) aj. Blíže na www.cd.cz/jiznicechy.

Žlutozelené vlakové soupravy Regionova jezdí na trati Volary - Čičenice

Silvestrovské vlaky kategorie InterLokál vypravené z Vimperka na Kubovu Huť Stifterovým pošumavským železničním spolkem přepravily neuvěřitelných 1 300 platících cestujících, přičemž děti do šesti let jely zdarma. Vydařilo se jak počasí, tak letošní téma: sních ozářený sluncem a desítky postaviček z večerníček vytvořily dojem doslova pohádkový...

Text a foto
Roman Kozák

Vánoční turnaj v kulečnicku

26. 12. 2008 se v našem městě uskutečnil další ročník Vánočního turnaje v karambolu. V den turnaje se v restauraci U Potůčku sešlo celkem sedm vyznavačů tohoto krásného sportu. Přínosem bylo, že jeden z účastníků (A. Kreps) přijel až z Volyně. Turnaj oproti minulému ročníku začínal až v 10 hodin dopoledne, a proto bylo dobojováno až v pozdních odpoledních hodinách.

Od samého začátku celému turnaji vévodil M. Černý, který nenašel v turnaji žádného přemožitele, a po zásluze se 6 body obsadil první místo. Druhé místo se 4 body si vybojoval J. Štim. O třetí místo svedli boj J. Sedláček, J. Matys a M. Zpěvák, neboť všichni tři v konečném součtu shodně dosáhli 3 bodů. Při porovnání vzájemných zápasů, nejlépe

z tohoto klání vyšel J. Sedláček, který oba své soupeře porazil a obsadil třetí místo. Asi nejdramatičtější zápasem celého turnaje bylo klání mezi J. Matysem a M. Zpěvákem, kteří na konci zápasu měli shodný počet bodů (60:60), a následoval takzvaný rozstřel, ze kterého vyšel lépe J. Matys a to mu vyneslo čtvrté místo, na M. Zpěváka pak zbylo jen páté místo. Nutno podotknout, že M. Zpěvák měl určitý handicap v tom, že se nikdy s takzvaným rozstřelem nesetkal. Přesto si počínal velmi dobře. Na šestém místě se umístil náš host z Volyně A. Kreps a poslední, tedy sedmé místo kupodivu všech obsadil loňský vítěz M. Lasch.

V závěru mi dovolu, abych touto cestou jménem všech zúčastněných hráčů

a tedy i svým, poděkoval personálu této restaurace, který se o nás po čas turnaje velmi dobře staral. V neposlední řadě nesmím opomenout poděkovat hlavnímu sponzorovi, paní Janě Morongové, která nám přispěla na krásné a hodnotné ceny, jakož i na poskytnutí zázemí v restauraci U Potůčku, bez kterého by nebylo vůbec možné tento turnaj v našem městě uskutečnit, neboť v žádné jiné restauraci našeho města karambolový stůl není.

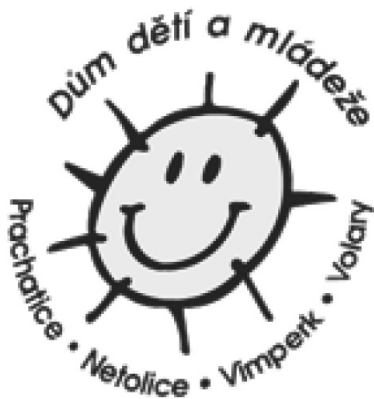
A na úplný závěr, nemohu si odpustit jednu poznámku, nebo spíše prosbu pro ty, kteří si sem zajdou posedět, nebo si zde organizují různá společenská posezení. Pokud si chcete zahrát některý z kulečnicků, ať už jde o biliár nebo karambol, prosím, chovejte se tak, jako by stoly byly vaše vlastní a po vaší návštěvě zůstaly nepoškozené a nepolitě. Děkuji.

Jan Matys

Město Volary nabízí do pronájmu výleповé plochy. Případní zájemci se mohou hlásit na Odboru ISM.

Zprávičky z Volarského domečku

únor 2009

9. 2. - 12. 2. 2009

JARNÍ PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR

během tábora navštívíme bazén ve Volarech, sklárnu "U Bandíků" v Lenoře, SEV ve Stožci a CEV Dřípatka v Prachaticích. Budeme si hrát, cestovat a získávat spoustu nových poznatků ze života lidí i zvířat.

18. 2. 2009

VÝCHOVNÝ PROGRAM PRO MŠ

od 10,00 do 11, 30 hodin v DDM.

21. 2. 2009

VELKÝ DĚTSKÝ KARNEVAL

od 14, 00 do 16,00 hodin
ve Společenském sále Města Volary, bude

pro všechny děti připraven Dětský karneval plný zábavy, radosti, soutěží, odměn a pohody.

Vstupné: masky 20,- Kč, nemasky 30,- Kč

26. 2. 2009

BESEDA O MAŠINKÁCH

od 16:00 hodin

si ve Volarském domečku budeme povídat s p. Romanem Kozákem o vlcích, mašinkách a všem, co se kolem železnice děje.

Upozornění pro rodiče!!!

Od února můžete v kanceláři DDM Volary přihlašovat děti na naše letní tábory.

Máte zájem o ruštinu?

V minulém čísle jsme čtenářům představili jeden z nových zájmových útvarů při Domu dětí a mládeže Prachatice pracoviště Volary, a to florball. Dnes se podíváme na další nový zájmový útvar - **Ruský jazyk**. Ten navštěvuje sedm zájemců, kteří jsou jistě spokojeni, neboť lektorka paní Světlana Naumová ho vede s přehledem, humorem a hlavně tak, že učení vyhovuje všem.

Je to opravdu podle Komenského škola hrou. A když zrovna ne a ne si vzpomenout, tak přijde pomoc nejen skvělé lektorky, ale všech ostatních v kolektivu. Ruština se opět dostává do podvědomí a začíná se vyučovat na školách, takže ono opakování matkou moudrosti zde platí několikanásobně.

Ladislav Beran

Vyprodaný kinosál

Koncert Jakuba Smolíka, který 21. prosince vyprodal volarský kinosál, završil kulturní akce, které pro občany Volar připravil Odbor kultury a cestovního ruchu na MěÚ Volary. Bylo to první kulturní vystoupení po mnoha letech, které zcela zaplnilo místní kinosál. Všem diváků se vystoupení líbilo, potěšilo jejich srdce, pobavilo je a navodilo tu správnou předvánoční atmosféru.

Jakub Smolík ovšem nebyl jedinou známou osobností našeho šoubyznysu, která se svým vystoupením Volary navštívila. Dne 25. května zde vystoupil Vladimír Hron s velice zábavným pořá-

dem ABECEDA HVĚZD 1, který do slova nadchl všechny přítomné diváky a jeho vystoupení provázely salvy smíchu.

Na 15. ročníku Volarských slavností dřeva slavila úspěch skupina Hamletí, kterou tvoří hned čtyři známé osobnosti - Dalibor Gondík, který se starostkou města slavností zahajoval, Aleš Háma, Jakub Weremberk a Hardi Marzuky.

Kromě toho se v průběhu roku uskutečnila řada kulturních akcí a pořadů - společenský ples města, taneční zábava s kapelou BRUTUS, vystoupení prachatické BELTINY, KELTSKÝ VEČER,

koncert Lenky Baarové v kostele sv. Kateřiny, Galavečer Operetních melodií, Adventní jazzový koncert, velice zajímavý a poučný klubový pořad o historii Šumavy - Toulky starou Šumavou (ve 3 dílech), byla slavnostně zahájena muzejní sezona, uskutečnila se rekonstrukce bitvy z konce 2. světové války, pořádalo se již tradiční PIVOBRANÍ, Vánoční trhy. V lednu proběhlo setkání vedení města s místními seniory, v květnu se vedení města setkal se Sdružením zdravotně postižených, obě tato setkání zpestřilo kulturní vystoupení dětí ze ZUŠ, ZŠ a MŠ.

Myslím, že v roce 2008 bylo z čeho vybírat, proto Vás všechny srdečně zvu na další akce i v roce 2009.

Frejková Jana

Představujeme členy Rady města Volary

V tomto a následujících čtyřech číslech Volarského zpravodaje Vám redakční rada představí členy Městské rady tak, jak je neznáte. Seznámíme Vás s tím, jaké mají koníčky a zájmy a jak tráví svůj volný čas. Jako první na naše zvědavé otázky odpovídal pan Roman Kozák, výpravčí a radní, ve Volarech od r. 1988.

1. Čím jste chtěl v dětství být?

Neměl jsem vysněné zaměstnání. Ale dráha měla systém a kouzlo, které mě začaly bavit od prvního dne. Vždyť první vlakovou cestu v Kašticích jsem pro vlak s ruskými tanky stavěl na rakouskouherském hradle a po telefonu s hákovým křížem! V roce 1983!

2. Jaké máte záliby?

Fotografování, knížky, historii, rodopis, Šumavu a jižní Čechy, výlety na kole, špacírování po lese a podél vody, akce spolku přátel lokálek... Cokoliv z toho kdykoliv, kdekoliv, jakoliv.

3. Jakou historickou osobnost obdivujete?

To je snadné: Cimrman Jaroslav, světoběžník. A vlastně každého, kdo si k odpovědnosti dokáže udržet i smysl pro humor.

4. Jak si představujete ideální dovolenou?

Dovolená není místo, ale čas. Nejčastěji odpočívám u knížek, nejraději s foťákem, nejlépe v lese, nejrychleji na kole, nejzdravěji v sauně. Baví mě driftovat vlakem: byl jsem ve Walesu, Bretani, Turecku i Pyrenejích, vlakem a pěšky jsem doputoval na nejzápadnější mys Francie i na nejsevernější bod Dánska.

5. Jakému sportu dáváte přednost ať už jako divák nebo jako aktivní účastník?

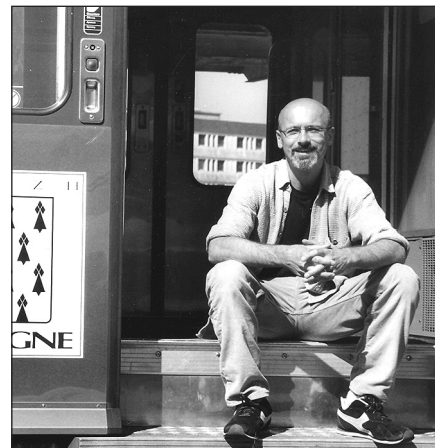
Jako žák jsem vozil diplomy ze závodů branné všestrannosti, gymnázium jsem reprezentoval ve volejbalu i atletice, závodně jsem hrál badminton. Teď mi všechno vynahrazuje kolo. A loni jsem objevil bowling.

6. Jaké je vaše zamilované jídlo?

Čerstvý volarský chleba nebo netolické housky s kmínem, toho se nedá přejít. Sváteční oběd, to je svíčková s dvanácti knedlíky do hlubokého talíře.

7. Jaké zvíře je vám sympatické a proč?

Klokan. Bohemce fandím už víc jak třicet let!

Cestou do Bretaně (foto Petr Čmerda).

Městská knihovna Volary ve spolupráci s DDM Volary a Klubem seniorů

pořádá autorské čtení cestopisu Anny Johany Nyklové

BABKA ŤAPKA NA KRAJI SVĚTA aneb

NOVÝ ZÉLAND OČIMA ČESKÉ BABIČKY

Autorka, původním povoláním prodavačka, si ve svých sedmdesáti dvou letech splnila dávný sen z mládí a vypravila se úplně sama na tři měsíce na Nový Zéland. Ve své knížce nám, díky jejímu vyprávění i četným fotografiím, nevšedním způsobem dává možnost prožít tuto dobrodružnou cestu. Její věk a životní zkušenosti jsou pramenem osobitého pohledu, kterým zkoumá život v pro nás tak exotické zemi.

Těšíme se na Vás v prostorách městské knihovny ve čtvrtek 12. února 2009 v 10 hodin dopoledne.

Knihu si zde můžete za 520,- Kč zakoupit. Více na www.babkatapka.cz

Krátce ● Krátce ● Krátce ● Krátce

- * již v měsíci prosinci byla v přízemí v Domu služeb otevřena prodejna ovoce a zeleniny,
- * na adrese Budějovická 500 je možné navštívit obchodní kancelář a vzorovou prodejnu společnosti AMON

CZ, jež se zabývá dovozem a distribucí přírodních léčivých produktů z Egypta vyráběných dle starých receptur, jakými jsou bylinné mastě, bylinné čajové směsi či olejové bylinné extrakty,

- * začátkem ledna byla v prostorách vedle kina otevřena nová prodejna zdravých potravin a bylin. Každý druhý týden ve čtvrtek ochutnávka potravin.

V plaveckém bazénu bilancovali

Na konci každého roku, nebo s jeho počátkem, se pouštíme do nejrůznějších bilancí. Polemizujeme nad tím, co nám starý rok dal či vzal, sčítáme všechna naše vítězství i prohry. Probíráme vše od jeho počátku až k jeho završení, kde se nám dařilo a kde tomu bylo právě naopak. Proto nám nyní dovolte, abychom i my učinili takové malé ohlédnutí za tím uplynulým rokem.

První jeho polovina byla ve znamení dětí. Od ledna do června prošlo naší plaveckou školou na 394 žáků základních a mateřských škol z Volar, Lenory, Horní Plané, Černé v Pošumaví a Stožce. Děti se od těch nejmenších předškoláků sžívaly s vodním prostředím, učily se správnému dýchání a základům plavání. Žáci základních škol své dovednosti více zdokonalovali, učili se technice a didaktice plavání, základům potápění a v neposlední řadě i záchraně tonoucího.

V měsíci červnu jsme ve spolupráci s DDM, uspořádali dětský den. Areál plaveckého bazénu byl zaplněn nejrůznějšími stanovišti, kde se děti mohly pobavit, zasoutěžit si a ještě být sladce

odměněny. Ti větší zatím změřili své síly v plavání a v druhém ročníku vodního póla. Všichni účastníci obdrželi malý dáreček a ti nejúspěšnější si odnesli poháry za svá umístění. Doprovodným programem byla ukázka záchraně tonoucího a následná resuscitace.

V době letních prázdnin jsme u nás, mimo jiné, uvítali čtyři plavecká soustředění z Přísku, Karlových Varů, Plzně a Mladé Boleslavi.

Začátek školního roku s sebou přinesl i nové aktivity. Opět se zde naplno rozběhl chod plavecké školy, tentokrát pro žáky Horní Vltavice, Svaté Máří, Lenory a Volar. Pro naše předškoláky jsme otevřeli baby klub "Vodníček", ve kterém byly uvítány děti mezi pátým a šestým rokem. Malí plaváčci se pravidelně scházejí každé pondělí, aby se zde seznamovali s vodním prostředím, pohráli si, naučili se základním polohám v plavání a v neposlední řadě také potápění. Pro děti již školou povinné jsme již tradičně otevřeli plavecký kroužek, kde se žáci učí správné technice plavání a potápění.

Dne 1. října jsme se pod záštitou Českého olympijského výboru zúčastnili celorepublikové soutěže měst, kde každý účastník musí uplavat stanovenou délku tratě 100 m libovolným způsobem. Naše město reprezentovalo celkem 128 návštěvníků, přičemž nejmladší plavkyně byly 4 roky a nejstaršímu plavci bylo 73 let. V naší kategorii, což je do 20 000 obyvatel, jsme se umístili na 8. místě. Doufáme, že v těch dalších ročnících budeme ještě více úspěšní.

Závěrem nám dovolte ještě malou statistiku. V roce 2008 navštívilo plavecký bazén celkem 22 702 návštěvníků, z toho 4 726 saunářů. Oproti roku 2007 vzrostl počet návštěvníků o 2 478. Byli bychom rádi, kdyby tento počet vzrostl ještě více a to zejména o volarské občany. V našem areálu si nejen zaplavete, ale můžete zde využít i saunu.

Tímto Vás srdečně zveme k návštěvám plaveckého bazénu, při kterých uděláte i něco pro své zdraví.

*Kolektiv plaveckého bazénu
Eva Dočekalová - ředitelka SSZ*

Nová služba ve školní jídelně

Vážení rodiče a strážníci školní jídelny,

dovolte, abychom Vás v novém roce seznámili s novinkou, kterou pro Vás chystáme ve stravovacím provozu. V současnosti jsme zřídili pro strážníky možnost objednávat stravu prostřednictvím internetu. Služba, kterou aktivně využívá stále větší množství školních jídelen, umožňuje dětem a jejich rodičům jednoduše a operativně objednávat a odhlašovat stravu na webových stránkách.

Školním jídelnám zase umožňuje rozesílat strážníkům do jejich e-mailových schránek informace o výši konta, upozornění na neodebranou stravu, měsíční přehledy atd.

Další podrobnosti a návody, jak postupovat Vám sdělíme na telefonním čísle 388 333 332 a na informačních letáčích v jídelně základní školy.

Hana Tomášková, vedoucí školní jídelny

Ze vzpomínek pana učitele Kálala

Na žádost čtenářů se vracíme k dopisu od pana Karla Kálala, který popisuje svůj život na Šumavě po roce 1950. V roce 2008 jsme otiskli pouze část příspěvku, nyní pro velký zájem na následujících stránkách a v dalších číslech Vorarského zpravodaje otiskneme na pokračování příspěvek celý.

(red)

Na krásné Šumavě

Až do října roku 1950 jsem o existenci nějakých Mlynářovic vůbec nevěděl a nic mi neříkala ani jména Velký a Malý Bobík. O této části Šumavy jsem měl znalosti ostudně chabé, byl jsem nanejvýš schopen lokalizovat městečko Volary, ale i ty pro mne stejně znamenaly jen kroužek na mapě.

V té době byly Mlynářovice zpola osídlená vesnička ztracená ve stráni pod Bobíkem, kde dávaly lišky dobrou noc. Jinde se toto rčení užívá obrazně, zde se skutečně stalo, že liška do vsi přišla, obešla několik stavení a než se z lesovny podařilo přivolat někoho s puškou, zase se důstojně ztratila do lesa. Školu zde nikdy neměli, a proto tu nebyla ani školní budova. Děti z Mlynářovic chodily do sousedních Krejčovic, kde stála slušná škola, ale pro změnu tam zase nebyli žádní žáci. Proto můj učitelský předchůdce, s nímž jsem se ale nikdy nesetkal, dostal za úkol přestěhovat z krejčovické školy nejnútnejší vybavení a umístit je někde tak, aby se od 1. září 1950 dalo vyučovat v Mlynářovicích. To poctivě udělal, lavice a tabuli nastěhoval do lokálu místního hostince, který tak jako tak v provozu nebyl. Necelý měsíc učil a koncem září byl povolán k výkonu základní vojenské služby. Škola zůstala neobsazena. Bylo to v době, kdy ještě stály Cudrovice, před válkou středisko okolních obcí, se školou, velkým kostelem, hřbitovem a farou. Teď byly strašidelně prázdné a měly jediného obyvatele: faráře s podivnou zálibou shromažďovat v rozlehlých farských prostorách nábytek z opuštěných stavení. Byl podivín; nejednou jsem ho potkal, jak z Blanického Mlýna tlačí do kopce trakař s nádobou se zbytky ze závodní kuchyně blanické pily pro své dva obrovité psy a jakési větve, kterých měl ovšem v Cudrovicích habaděj.

Nikdo se do Mlynářovic učit nehrnul, neboť vesničku tvořilo pár chalup, bez autobusového spojení, bez prodejny i bez hostince. Elektrifikace se obci zatím vyhnula. Na vlak do Volar bylo sedm kilometrů střídavého stoupání a klesání, cesta sice romantická, ale jít si pro chleba znamenalo až několika-hodinovou procházku. Žádný motorový dopravní prostředek se koupit nedal, automobily patřily k nedosažitelnému přepychu a na poukazy byla i obyčejná

jízdní kola. Nebyla tranzistorová rádia a kdo chtěl přece jenom rozhlasový přijímač mít, musel pravidelně donášet k nabíjení olověný akumulátor. V domku, v němž nyní sídlila škola, bydleli starší manželé, čekající na povolení k přestěhování do Německa. O stav budovy se nestarali, malé hospodářství měli zanedbané. Obrovská kupa hnoje na dvorku byla rejdištěm potkanů, kteří čas od času zavítali i do třídy.

Paní Stögbauerová, jak se nájemnice v domku s bývalým hostincem jmenovala, mi nabídla, abych se u nich stravoval. Nemyslím si, že jí péče o mé fyzické blaho ležela nějak příliš na srdci, příčinou jejího návrhu byla spíše obava, abych si snad nenárokoval uvolnění celé budovy pro školní účely. Na to jsem však ani nepomyslel. Měl jsem plnou hlavu jiných problémů, potýkal jsem se s výukou, školní administrativou i s plněním dalších povinností, které se tenkrát na vsi od učitele očekávaly. Nadřízené školské úřady na mně zabránily celé budovy ani nepožadovaly, neboť zřejmě braly v úvahu, že já, stejně jako možná další dvě desítky začátečníků na podobných malých školách prachatického okresu, jsou bez zkušeností pedagogických i životních a bez znalosti venkovské problematiky padesátých let minulého století. Měl jsem co dělat s výukou a nějakou další reorganizací nebo dokonce stavební úpravou ve školní budově bych asi nezládl. Musím konstatovat, že mé maturitní vysvědčení s vyznamenáním mi nebylo k ničemu, a že jediné, co tenkrát pomáhalo při překonávání obtíží nejrůznějšího druhu, bylo nadšení a chuť do učitelské práce. Obojího jsme měli, naštěstí, ve svých devatenácti letech dostatek.

Mlynářovická škola nebyla na okrese žádnou výjimkou. Učitelů bylo po válce nedostatek. Můžeme dnes zazlívát tehdejšími okresními školskými funkcionářům, že do obtížných podmínek pohraničních škol ustanovovali takové "odborníky" jako jsem byl třeba já, ale asi bychom jim křivdili. Pokud chtěli udržet školy v provozu, nic jiného jim nezbývalo. Dnes kromě toho vidím, že tato tvrdá cesta učitelských začátků působila na formování budoucích pedagogů blahodárně. Značná část mých kolegů i kolegyně překonala počáteční nezkušenost a po absolvování většinou

dálkového studia postupně dosahovala v učitelské hierarchii velice dobrých míst. Stávali se z nich zástupci, ředitelé a našlo by se i několik inspektorů, pracovníků pedagogických ústavů apod.

Vraťme se ale k mé první cestě do Mlynářovic. Dne 9. října 1950 jsem se po menším bloudění cestou z Křišťanovic přes již zmíněné prázdné Cudrovice dostal k cíli. Měl jsem s sebou jízdní kolo, pár osobních věcí a housle. V Cudrovicích mne vydělili dva obrovští hafani a jednu chvíli jsem si dokonce myslel, že je to konec mé učitelské kariéry a že národ přijde o začínajícího pedagoga, ale vše se v dobré obrátilo. Obě obludy jen vyjadřovaly radost nad setkáním s někým jiným, než byl jejich pán a to byla opravdu v prázdné vesnici a řídké osídlené krajině zvláštnost. S jejich majitelem jsem se později často vídal i rozprávěl, neboť patřilo k mým povinnostem doručovat mu potravinové lístky. Samota poznamenala jeho psychiku neblaze. Některé činy dosvědčovaly, že po duševní stránce není zcela v pořádku. Pobyť v Cudrovicích mu nikdo závidět nemusel. Prázdné domy, zarostlé zahrady, slepá okna a vrata, rozbité dveře a nikde ani človíčka. Jediným zvukem byly vrzající okenice a skřípějící vrátka, pohybuující se při sebemenším závanu větru. Nejsem bojácný člověk, ale přiznám se, že se mi ulevilo, když jsem večer nebo v noci měl průchod touto mrtvou vesnicí za sebou.

Musím ještě zdůraznit, že velkým pomocníkem při mých prvních šumavských krocích v neznámém prostředí mi byla spolužačka z gymnázia, která od 1. září učila v jednotřídce v obci Křišťanovice a měla už tedy měsíční (!) praxi v podobných podmínkách, jaké panovaly v Mlynářovicích. Nepotkal jsme ji až zde, měli jsme se spolu rádi již jako studenti gymnázia.

V roce 1952 jsme se vzali a potom spolu snášeli všechno dobré i zlé, co učitelský život přinášel. Brzy po zahájení školního roku jsme začali dálkově studovat, překonali i obtížné dojíždění na povinné konzultace do Českých Budějovic a do Písku a studium jsme úspěšně zakončili státní zkouškou. Nemohl jsem pro učitelskou práci a později pro společný život najít lepšího člověka. V roce 2002 jsme oslavili zlatou svatbu.

Život na vsi

Jak jsem už uvedl, Mlynářovice jsem našel a bylo mým úkolem neprodleně obnovit vyučování, které odchodem učitele na vojnu bylo již na několik dnů přerušeno. Nejprve jsem krátkou dobu bydlel v domě „stařešiny“ pana Merčáka, ale brzy jsem se přestěhoval do domu, kde jsem byl sám sobě domácím pánem. V domě číslo 10 byl dříve také obchod, o čemž svědčila ještě stále stažená kovová roleta. Měl vybudované podkroví, z něhož se vycházelo na verandu. Výhledem na obec z verandy jsem se ale moc netěšil, protože když jsem na ni poprvé vstoupil, začala se mi pod nohama bortit již prohnílá podlážka, a tak jsem od dalších exkurzí po domě upustil a v podstatě jsem obýval jednu místnost. Psací stůl, postel, skříň a kamna - to vše mi bohatě postačovalo.

Se stravováním v rodině bydlící v bývalém hostinci - tedy nyní ve škole - jsem spokojen nebyl. Nic špatného se mezi námi nestalo, ale pokud jde o kuchařské umění tehdejší paní domu, dodnes na něj nevzpomínám rád. A to jsem byl, prosím, vychován ke skromnosti lístkovým systémem válečných let. Kdo tuto dobu zažil, musí potvrdit, že sice za války nebyl hlad, ale jedlo se více než skromně a kdo neměl jiné zdroje potravin, než byly potravinové lístky, musel si o nějakém slušnějším jídle nechat jen zdát. Po vzájemné dohodě jsem s radostí brzy přešel do jiné německé rodiny a tam jsem se naopak cítil jako v ráji.

Rodina Josefa Honise byla spořádaná, vztahy mezi manželi velmi přátelské, paní vynikající kuchařka - musím říci, že jsem si v tomto ohledu liboval. Pan Honis pracoval jako lesní dělník, paní, pokud vím, byla v domácnosti. Měli malého chlapečka ve věku dva a půl roku. A právě o tragické události v této rodině bych chtěl napsat podrobněji, neboť při jedné mé návštěvě v Mlynářovicích jsem o tom slyšel vyprávět zkreseně a v rozporu se skutečností.

Neštěstí se stalo 30. dubna 1951. Houf dětí si hrál na návsi a mezi nimi byl i malý Honis. Není známo, z jakého důvodu se vydal do lesa, pravděpodobně chtěl najít svého otce, a když po něm začala shánka, uplynulo několik desítek minut. Nikdo ovšem nevěděl, jakým směrem se vydal a než se věc rozklíčla a seběhli se lidé na pomoc, po chlapci jako by se zem slehla. Tenkrát nebyl v obci ještě telefon, muselo

se dva kilometry do lesovny. V dobré snaze chlapečka najít rozšlapali hledající jeho stopy, takže ani služební pes policejní stanice z Volar pachovou stopu nezachytil a ani pomoc dospělých z Volar neměla úspěch. K dovršení všeho přišel v noci liják s bouří. Manželé Honisovi a s nimi i celá vesnice byli zdceni.

To se stalo v době, kdy jsem ve vsi nebyl, ale nemyslím si, že by má přítomnost mohla hledání nějak ovlivnit. Hluboké lesy, těžko schůdný terén, málo lidí a obtížné spojení byly příčinou neúspěchu při snaze o záchranu dítěte. Bylo to v době, kdy ve Volarech snad ani nebyla vojenská posádka. Pohraniční stráž se teprve tvořila a záchranáři neměli k dispozici dostatek dopravních prostředků, o nějakém vrtulníku s termovizní, mobilních telefonech a další technice neměl v polovině minulého století nikdo ani zdání.

Přišel jsem do školy v pondělí ráno. Chlapec nalezen nebyl, i když naděje na to, že by byl živý, byla již nepatrná. Jak už to bývá, vyrojily se i fámy, z nichž nejvýznamnější bylo obvinění jednoho osídlence - Čecha, který bydlel asi kilometr za vsí u lesa směrem na Krejčovice. Tento člověk se s obyvateli Mlynářovic příliš nestýkal. Někoho napadlo, že chlapce by mohli mít na svědomí jeho psi, mohutní němečtí ovčáci.

Sebral jsem děti a vydali jsme se do lesa hledat. Došli jsme vždy až na okraj velkého lesního komplexu, který pokračoval těžko schůdnou křovinami a stařinou porostlou loukou, protkanou navíc dvěma potůčky s úzkým přechodem. Dále jsme nešli, protože se zdálo nemožné, že by malé dítě překonalo hustým lesem porostem tak velkou vzdálenost za poměrně krátkou dobu, která uplynula od jeho zmizení do počátku hledací akce.

Dopustili jsme se stejné chyby jako ti, co po něm pátrali ono osudné odpoledne. Vrátil jsem se s dětmi s nepořízenou, ale hned druhý den dopoledne jsem při vyučování viděl z okna, jak jistá žena, přicházející ze vsi, nese na rukou chlapečka, samozřejmě již mrtvého. Našla ho, když vedla do Mlynářovic krávu právě po oné zanedbané louce, ačkoliv všichni předpokládali, že tak daleko dojít nemohl. Lékař určil jako dobu smrti noc potom, co se ztratil. Liják a hroznou bouřku nepřežil.

V té době jsem se u Honisů přestal stravovat. Bylo mi rodičů líto a ta přestávka trvala několik týdnů. Když však

hodná paní Honisová zjistila, že jsem se jednou přiotrávil vlastnoručně vyrobeným rybím pokrmem, stal jsem se zase jejím strážníkem. V rodině překonali bolest ze ztráty chlapečka asi tím nejlepším způsobem - brzy přišla paní do jiného stavu a očekávali radostnou událost. O jejich dalším osudu nevím nic, ale vzpomínám na oba rád. Kdyby tak paní věděla, že jsem se potom několikrát pokoušel vyrobit její pochoutku, skládající se z mladých nasekaných kopřiv, kysele smetany a asi ještě z něčeho jiného, protože se mi to nikdy zcela nepodařilo a nechutnalo tak, jako tenkrát.

S lidmi ve vsi jsem vycházel dobře a myslím, že oni ke mně také neměli zvláštní výhrady. Získal jsem si důvěru slovenských osídlenců tím, že jsem jim čas od času vyřizoval potřebné písemnosti. Nebylo jich mnoho. Ne všichni Češi se k reemigrantům chovali slušně, našli se i takoví, kteří se snažili využít jejich negramotnosti a chtěli je podvádět. Pro mnohé osídlence z Rumunska bylo hospodaření v šumavských podmínkách zklamáním. První léta se snažili pěstovat dokonce tabák. Stalo se nejménou, že se celá vesnice sebrala a do rána přesídlila jinam, do stejně zanedbaných končin a osídlování tak bylo nekonečné.

Ani vztahy mezi jednotlivými slovenskými rodinami nebyly ve všech vesnicích stejné. V době mého pobytu v Mlynářovicích bych je mohl označit jako různé. Když někdo z nich pořádal domácí zabijačku, pozval i ostatní a myslím, že po bohatých hodech značná část prasete zmizela. Musím říci, že upřímné pozvání jsem vždycky dostal i já a že jsem se mu snažil vyhovět. Zvláště proto, že v několika případech zabijačku odložili, pokud jsem se zúčastnit nemohl. Potřeboval jsem mít ve vsi důvěru a přátelské vztahy, neboť bylo nutné vyžadovat pravidelnou školní docházku (i v době pastvy) a prosazovat důležitost vzdělání. Názory jako „starý otec nevedeli číst, moj otec tiž nie, ani já neviem a pozriť sa, jako dobře žijem...“ nebyly zdaleka ojedinělé, i když vím, že u mnohých byly spíše „kysele hrozny“ než opravdová hrdost na negramotnost.

Netroufám si ani tvrdit, že všude byly mezi slovenskými rodinami tak dobré vztahy jako v Mlynářovicích. Již v sousedních Křišťanovicích to vypadalo poněkud jinak.

Můj první pes

Chtěl bych předeslat, že mi příroda nenadělila nějakou zvláštní lásku k pejškům. Nemohl bych jim sice ublížit, ale mít jsem je nemusel. V tomto ohledu se liším od své ženy, která naopak psy miluje a jak může, věnuje jim všestrannou pozornost. Můj první pes ale ke mně přilnul, aniž bych o to nějak zvlášť stál. Komu vlastně patřil jsem nikdy nevěděl. Potuloval se po vsi, vysoký jako dobře vyvinutý ovčák, šedivou kudrnatou srst, hlavu hranatou jako teriér - zkrátka dokonalá vesnická směska. Lidé ho moc rádi neměli, trochu se ho báli a ani on neměl důvod mlynářovické občany příliš milovat, byl věčně hladový.

Když jsem popisoval své vztahy s osídlenci, zapomněl jsem se zmínit o pravidelných návštěvách, které u mne zvláště v podzimním a zimním období někdy až s únavnou pravidelností vykonávali. Přišli, posadili se, kouřili cigarety ubalené z příšerného „Slovenského lulkového“ a povídali jsme si. Co také dělat,

když je všude tma a petrolej není zadarmo. A aby nepřišli jen tak s prázdnou, přinesli mi džbán mléka, neboť nic jiného vlastně neměli. Jenže když přišli tři, co jsem měl dělat se šesti litry plnotučného mléka já, jeden spotřebitel? Mléko mi zkusilo, tak jsem sebral smetanu a zbytek jsem tajně vyléval. Těžko by byli nesli, že jejich dar přichází vniiveč. Kromě přebytků mléka mi snad pravidelně ztvrdl chléb, kterého jsem si pro jistotu kupoval do zásoby ve Volarech velký bochník. A tak mne jednou napadlo toto bezprizorné nevábně vypadající zvíře nakrmit. Podstoupil jsem riziko pokousání a vlákal vrčící a cenící zvíře do chodby, zamkl dveře a do umyvadla jsem mu nalil litry nespotebovaného mléka, nadrobil bohatě stejně nespotebovaného chleba a pak už jsem se jenom divil, kam se to do něj vešlo. Když jsem ho vypouštěl zpět na náves, měl dietní předek i zadek, ale na bříše mu stály chlupy, jako kdyby spolkl kopací míč.

Od té doby jsem neměl ve vsi věrnějšího přítele. Spával dokonce na návsi pod okny mého domu a když zjistil, že jsem vzhůru, vrtěl ocasem a zřejmě se těšil na setkání se mnou a samozřejmě na snídani.

Kdyby se to nestalo mně, nikdy bych nevěřil, že může pes tak vytrvale čekat na okraji vesnice a letět naproti přes hluboké údolí, jakmile mne v dálce zpozoroval, když jsem v pondělí ráno přicházel do vsi. A protože se moje vyživování celou dobu neprozradilo, vyložili si mí sousedé jeho vztahy ke mně po svém. Když jednou viděli, jak leží před domem, kde jsem bydlel, zaslechl jsem, jak říkají: „Šaktě ten náš učitel je naozaj dobrý člověk. I to zvera to cítí.“ Nechal jsem je při tom.

Po roce působení v Nové Peci jsem se jednou se známými přijel podívat na své první působiště do Mlynářovic. „Můj“ pes tam byl a uvítání bylo tak bouřlivé, že se to ani nedá vypsát.

(Pokračování vyprávění najdete v další vydání Volarského zpravodaje)

Novinky v knihovně • Novinky v knihovně

Bull Bartle

ŠANGHAJSKÉ NÁDRAŽÍ

Děj románu se odehrává v pohnuté době na počátku 20. století v jednom z nejrušnějších měst světa, čínské Šanghaji. Mladý ruský šlechtic Alexandr Karlov prchá před bolševiky a jejich krvavou revolucí z rodného Ruska a ocitá se v bouřlivém, nelítostném světě, plném vášní, krutosti, násilí a pomsty. Šanghaj vře. O vládu nad čtvrtým největším městem světa bojují triády, Čankajškův Kuomintang a Maova Komunistická strana Číny. Bez vlivu nejsou ani evropské mocnosti, které disponují policií, své zájmy prosazuje stále agresivnější Japonsko.

František Emmert

ČEŠI U TOBRUKU

Autentické vzpomínky českých mužů, kteří v letech 1941 a 1942 bojovali v československých uniformách u severoafriického Tobruku. Kniha mapuje osudy dobrovolníků od jejich odchodu do emigrace po roce 1939 až po přesun československé jednotky na Britské ostrovy v roce 1943. Líčí složité útoky přes Polsko a Sovětský svaz na Blízký východ, zformování 11. pěšího praporu

a jeho bojovou cestu přes Sýrii a Palestinu do Egypta a dále k libyjskému Tobruku, kde se českoslovenští vojáci společně s Brity, Poláky a příslušníky dalších národností spolupodíleli na obraně tohoto strategicky významného přístavního města obklíčeného německým Afrikakorsem. Přináší přímá svědectví o jejich vytrvalosti, odhodlání a statečnosti, se kterou vzdorovali přesile a nakonec zvítězili. Vzpomínky pamětníků doplňuje také historický komentář a historiografický popis významné bitvy

Ilona Maria Hilliges:

HVĚZDY NAD AFRIKOU

Lékařka Amélie se připojuje k expedici do východní Afriky, aby pomáhala prozkoumat a potlačit nebezpečnou epidemii. Osud ji zavede až k jezeru Tanganika, do kraje plného tajemství, nebezpečí a nečekaných zvrátů. Amélie se hrdě vypořádává s muži, kteří jí dávají jasně najevo, že v této zemi dobrodruhů nemá žena se svými city co pohledávat. Ale když se ocitne v ohrožení života, zachránit ji mohou jen čary domorodého šamana.

Khaled Hosseini

TISÍCE PLANOUČÍCH SLUNCÍ

Marjam je pouhých patnáct let, když ji pošlou do Kábulu, aby se provdala za pětadvacetiletého Rašída. O necelých dvacet let později vyrostle mezi Marjam a dospívající dívkou Lajlou ze sousedství silné pouto podobné vztahu matky s dcerou. Když se dostane k moci Tálibán, už tak neutěšený život se promění v zoufalý boj s hladem, krutostí a neustálým strachem. Láska však dokáže člověka pohnout k nečekaným skutkům a překvapivým hrdinstvím překonat i nesmírně bolestivé překážky. Druhý román Khaleda Hosseiniho přijalo světové publikum neméně příznivě jako autorovu veleúspěšnou prvotinu Lovec draků.

Matt Groening, Peter Bagge,

Evan Dorkin:

SIMPSONOVI - NERVY V KÝBLU

Komiksová kniha čarodějnických příběhů rodiny Simpsonovy. Kniha je navíc doplněna kvantem instruktáží a návodu na téma, jak si užít Halloween, když jste buran, jak ubránit svůj pokoj proti bubákům a podobně.

KINO VOLARY

Náměstí 27, Volary

Únor 2009

7. 2. ve 20.00 hod. sobota
QUANTUM OF SOLACE
Bondovka USA (titulky)

Vstupné 60,- Kč, 107 min., od 15 let
Volné pokračování dobrodružství agenta 007 Jamese Bonda z filmu "Casino Royale"

*

14. 2. v 17.00 a 20.00 hod. sobota
NEBEZPEČNÝ CÍL
Akční thriller USA (titulky)

Vstupné 50,- Kč, 100 min., od 12 let!
Jeden muž, jedna kulka, jeden zásah!

21. 2. v 17.00 a 20.00 hod. sobota
**KOZÍ PŘÍBĚH - ANEB
POVĚSTI STARÉ PRAHY**

3D animovaná komedie ČR
Vstupné 40,- Kč, 80 min.
Staré pražské legendy a KOZA...

*

28. 2. ve 20.00 hod. sobota
HLÍDAČ č. 47

Český film režiséra Filipa Renče.
Vstupné 60,- Kč, 108min.
Karel Roden v milostném příběhu o lásce, vášni, smrti a trestu.

*Prodej vstupenek je hodinu před promítáním!
Ve vstupném je zahrnut poplatek ministerstvu kultury a OSA.
Změna programu vyhrazena!*

Tydýt

Jednou takhle pravděpodobně z hospody táhli domů čtyři Tydýti. A jak to bylo dál vypráví říkadlo :

*Potkal Tydýt stromeček
A protože byl blbeček
Tak pod ním hledal dáreček
Že dáreček tam nebyl
Tak tydýt stromek rozbil*

Připravujeme

Český rybářský svaz Vás zve
v **sobotu 7. února od 20.00 hodin**
do společenského sálu radnice na
RYBÁŘSKÝ PLES.

K tanci a poslechu bude hrát Planety dance. Předprodej vstupenek koncem ledna na MěÚ Volary odbor kultury a cestovního ruchu.

*

V **úterý 10. února od 19.00 hodin**

Vás Město Volary srdečně zve
do volarského kinosálu
na divadelní představení
ŽENITBA.

Je to hra, která nabízí řadu komických, ale i temných momentů. Předprodej vstupenek koncem ledna na MěÚ Volary odbor kultury a cest. ruchu.

Vstupné 60,- Kč

*

V **úterý 24. února od 18.00 hodin**

Vás zveme do společenského sálu
radnice na klubový pořad
**TOULKY STAROU ŠUMAVOU -
VE STÍNU KNÍŽECÍHO STOLCE**
Vstup volný

*

2. března 2009 od 17.00 hodin

se bude konat

**SETKÁNÍ VEDENÍ MĚSTA
S MÍSTNÍMI SENIORY**

ve společenském sále radnice. K tanci a poslechu bude hrát Standa "Drobek" Schwarz.

Masopust

*28. února ve 13.00 hodin
bude na náměstí předáno právo
rychtáři masopustního veselí
k pořádání Masopustu
ve městě Volary.*

*Odtud se průvod vydá spolu s kapelou
k jednotlivým stavením.*

*Masopustní tancovačka,
na kterou vás srdečně zveme,
začíná od 19.00 hodin.
K dobré zábavě, tanci i poslechu
bude vyhrávat Netolická pěťka.
Vstupné je pouhých 70 korun.*

**Srdečně vás zveme nejen na
tancovačku, ale i do průvodu.**

Tatran v zimní přípravě

Jsme opět na začátku roku, který nebude jednoduchý pro volarskou kopanou, neboť první i rezervní tým budou bojovat o záchranu a bude to nelehký úkol.

O prvním týmu jsem psal v posledním zpravodaji. Dnes si představíme "běčko". Před zahájením sezóny došlo k zajímavé fúzi, to když oddíl Hraničáře Nová Pec spojil své úsilí s volarským Tatranem a vytvořil rezervu. Tým měl před sezónou docela zajímavé plány, ale

z těch brzy sešlo. Cílem Tatranu B, bylo hrát uprostřed tabulky a bez problému. Jenže v našlapané skupině přišlo vystřízlivění hned od začátku. Rezerva se rozjížděla pomalu a dlouho čekala na první body i výhru. Celek od prvních kol obsadil samé dno tabulky a zůstal tam téměř do konce.

Až v posledním kole tým ztratil prokletí posledního místa a výhrou nad lídrem tabulky ČK Lenorou v podobě 6:2

naznačil své možnosti. Má nyní před sebou novou výzvu. I když do první pětky to již nebude, v boji o záchranu by celek měl sehrát důstojnou roli a 6. místo je jisté v jeho silách. A již zmíněná výhra nad sousedem v derby by mohla být dobrým odrazovým můstkem.

Nyní má rezerva před sebou zimní přípravu. Soutěž zahájí až začátkem dubna, a tak je relativně času dost.

Ladislav Beran

TABULKA VÝSLEDKŮ PO PODZIMNÍ ČÁSTI

1. Lenora	14	10	1	3	61: 27	31
2. Šum. Hoštice	13	9	1	3	31: 18	28
3. Čkyně "B"	13	7	4	2	41: 22	25
4. Stožec	14	7	3	4	41: 32	24
5. Vacov "B"	13	6	3	4	35: 20	21
6. Sv. Máří	13	4	5	4	39: 41	17
7. Borová Lada	13	3	2	8	26: 42	11
8. Volary "B"	13	2	2	9	29: 54	8
9. Horní Vltavice	14	0	3	11	20: 67	3

Plavecký bazén Volary zve k návštěvě

Provozní doba pro veřejnost
od 2. 1. 2009:

Pondělí	11.30 - 20.00
Úterý	11.30 - 20.00
Středa	11.30 - 20.00
Čtvrtek	11.30 - 20.00
Pátek	11.30 - 20.00
Sobota	13.00 - 20.00
Neděle	13.00 - 20.00

Plavání pro důchodce:

Středa 11.30 - 12.30

Provoz páry:

Středa 16.00 - 19.00

Provoz sauny:

Muži - úterý 14.00 - 19.00

Ženy - čtvrtek 15.00 - 19.00

Společná - pátek 14.00 - 19.30

sobota 14.00 - 19.30

neděle 14.00 - 19.30

Každé pondělí od 18.30 - 20.00 hodin je plavecký bazén vyhrazen pro cvičení "Vodního aerobiku".

*

O jarních prázdninách od 9. 2. - 13. 2. 2009 je pro všechny děti od 1-15 let plavání za poloviční cenu. A ještě něco navíc. Které dítě bude mít v tomto týdnu narozeniny a přijde si ten den zaplavat, bude mít jednu hodinu plavání zdarma.

Souhrn počasí za měsíc prosinec:

Minimální teplota: -14,8°C dne 30. a 31. 12., obojí v 7:15 hodin

Maximální teplota: +8,7°C dne 1. 12. 2008 v 13:10 hodin

Průměrná měsíční teplota: -1,6°C

Úhrn srážek: 23,4 mm

Maximální náraz větru: 14,8 m/s dne 22. 12. v 4:40 hodin
53,3 km/hod

Počet dní se sněhovou pokrývkou: 27

Maximální výška sněhu: 12 cm

Průměrná roční teplota ve Volarech za rok 2008
je +6,6°C.

PRODÁM

DVEŘE VCHODOVÉ PLASTOVÉ BÍLÉ.

Rozměr 88 x 200 cm a hnědé 98 x 200 cm vč. rámu.
Částečně prosklené, zdobené.

PLASTOVÁ OKNA BÍLÁ, DVOUKŘÍDLÁ

150 x 120 cm a 150 x 150 cm a různá jednokřídlá.
Nová, z neuskutečněné stavby.

Doklad a záruka, možnost splátek. Levně.

Dopravu zajistím zdarma.

Tel.: 777 106 709